

РЕШЕНИЕ

№ 6012

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6448** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Д. чрез адв. Й. срещу решение № 20033402/03.05.2022 г., постановено по НАХД № 1606/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон- касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – началник група към отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-022936/30.12.2020 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на касатора за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 ЗДвП, като е намалил размера на наложената глоба от 300 на 200 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

С договор за покупко-продажба на МПС от 04.08.2019 г., нотариално заверен при нотариус с район на действие СРС и рег. № 399, „Кредит Гарант“ ЕООД прехвърля на Г. С. Д. собствеността върху лек автомобил „Мазда“, модел „б“, с рег. [рег.номер на МПС]. Нотариусът е изпратил служебно в ОПП- СДВР преписката на портала на МВР с № 9897/1382002/18.09.2019 г. Автомобилът не е пререгистриран от новия собственик в двумесечен срок от придобиването му, поради което на 06.10.2019 г. регистрацията на автомобила е служебно прекратена на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП.

На 10.07.2020 г. в [населено място] С. Д. управлява собствения си лек автомобил „Мазда“, модел „б“, с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]със служебно прекратена на 06.10.2019 г. регистрацията на регистрационните табели, като около 5:10 ч. е спрял за проверка. Проверяващите органи приемат, че е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 64639/10.07.2020 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да измени НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон, като при отчитане на смекчаващите вината обстоятелства е преценил, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати с налагане на наказанието глоба в минимално установения размер.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП предвижда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Според кореспондиращата санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

От събраните по делото доказателства се установява, че от 06.10.2019 г. в автоматизираната информационна система е отбелязано прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Мазда“, модел „6“, с рег. [рег.номер на МПС] . Регистрацията е прекратена на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП, съгласно който служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В случая собствеността върху лекия автомобил е прехвърлена на 04.08.2019 г. и след като в законоустановения двумесечен срок новият собственик – касаторът, не е изпълнил задължението си да го регистрира, то на 06.10.2019 г. регистрацията му правилно е била прекратена. Поради това безспорно с поведението си Г. С. Д. е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Не се споделят твърденията в касационната жалба, че нарушението не е извършено виновно. За да е осъществено едно административно нарушение, не е задължително винаги нарушителят да е действал с пряк умисъл. Съгласно разпоредбите на ЗАНН, към които чл. 189, ал. 14 ЗДвП препраща, непредпазливите деяния са наказуеми, като изключение се допуска само в изрично предвидените случаи - чл. 7, ал. 2 ЗАНН. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че касаторът е извършил административното нарушение и от субективна страна, при форма на вината непредпазливост – небрежност. Г. С. Д. не е предвиждал настъпването на обществено опасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Неоснователно е направеното от касатора възражение, че е следвало да бъде уведомен за служебно прекратената регистрация. Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /Наредба № I-45/2000 г./, в раздел III урежда изчерпателно въпросите с прекратяване регистрацията на моторните превозни средства, като в чл. 18, т. 2 е предвидено служебното прекратяване на регистрацията, каквото е било осъществено в процесния случай. Прекратяването е извършено на основание чл. 18б, ал. 1, т. 10 от Наредба № I-45/2000 г., като по аргумент на противното от чл. 18б, ал. 2 следва, че не е предвидено задължение на службите за контрол да уведомяват собствениците на ППС в случаите на служебно прекратяване на регистрацията поради факта, че новият собственик не е изпълнил задължението си да регистрира превозното средство в двумесечен срок от придобиването му.

Безспорно са установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 175, ал. 3, предложение първо ЗДвП кумулативни административни наказания, като правилно районният съд е изменил НП в частта му относно размера на наложената глоба.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20033402/03.05.2022 г., постановено по НАХД № 1606/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.